

Mjesto od pravde

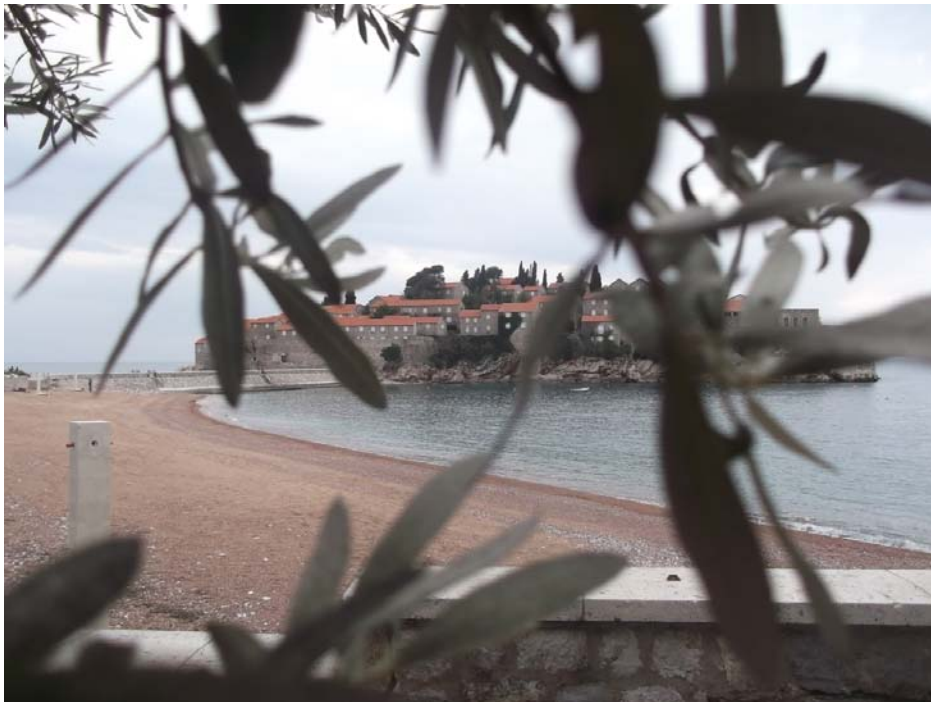
Ono što je oduvijek činilo Sv. Stefan mjestom koje je jedinstveno na zemaljskom shrau je ambijent u kojem je smješten. Priroda koja zaslužuje najstančaniji sluh umjetnika, najljepše stihove, probrane riječi na hartiji, virtuozne slikarske kracije na platnu. Kroz vjekove njegove istorije ljudi su svojim prisustvom Sv. Stefan činili značajnim i slavnim, podizali mu rejting u svijetu, proslavili njegovo ime na svim kontinentima.

Priča o Sv. Stefanu počinje još od srednjeg vijeka (1442) i pomorske bitke u kojoj su Paštrovići trijumfovali. Po legendi naselje je nastalo nakon pobjede paštrovićevskog oružanog odreda nad posadama turskih galija, a od zarobljenog plijena podignuta je tvrđava sa po jednom kućom za svakog od dvanaest paštrovskih plemena. na Sv. Stefanu

na balkonu iznad ulaznih vrata, paštrovski sud je desetljećima dijelio pravdu i rješavao sporove, pa je ono nazvano „mjesto pravde“.

Tako je počela priča o Sv. Stefanu. Priča koja nema kraja.

Daleko kasnije u savremenoj istoriji (1955) Sv. Stefan je pretvoren u „grad hotel“. Svaka od kuća na ostrvu adaptirana je, u za to vrijeme, najekskluzivnije apartmane, čime je započela nova era Sv. Stefana, era u kojoj će to malo mjesto postati veliko u očima svih onih koji su imali priliku da posjete stari grad.

Od tada ono ima kulturno-istorijski značaj. Na njemu se nalaze i 3 crkve. Najveća od njih, koja je na samom vrhu u sredini ostrva i vidi se sa svih strana (a najljepse sa mora) je crkva

Sv. Stefan po kojoj je ostrvo dobilo ime. Lako je provjeriti koje su sve svjetski poznate ličnosti, od umjetnika, sportista do državnika i naučnika, posjećivali „grad hotel“ .

Dakle, ljudske priče će se smjenjivati, prolaziti, ostavljati svoj trag ali ostajaće ljepota tog mjesta. O Miločerskom parku, Kraljičinoj stolici, Kraljevoj plaži, maslinjacima, dvorcu „Miločer“ , najljepšoj terasi Jadrana koja se nalazi na Sv. Stefanu, izlišno je pisati. samo vaše oči vam te ljepote mogu potvrditi. Međutim...

Ispričaću vam istinitu priču o uroklivoj ljepoti Sv. Stefana. Prizor-najružnija slika koju sam vidjela obuhvatal je bagere, viljuškare i ostale teške opreme na plaži onda kada su na Sv. Stefanu gradili elitno naselje na pjenu od mora.

Kubici zemlje su odlazili u samo priobalje. Dno se taložilo, danima je voda zanala biti crvena.

Suze i suze ... Činilo mi se da more krvari. I to je trajalo mjesecima.

Došlo je i ljeto, ušla sam u vodu. gazeći po dnu uočila mulj koji se dizao na mjestu gdje sam zaustavila stopala. Ne može more baš sve da povрати, da izbaci iz svoje čiste utrobe. Plastik, kese, gume poslije juga more nam vrati. Podsjeti nas da to nije njegovo, da mu to ne pripada. Ali tu zemlju nije moglo...

Ko zna koliko je tada živog svijeta u moru uginulo. Bio je to veliki nemar, prema životnoj sredini, besmislica, prirodna katastrofa koja se dešavala pored nas a mi nismo ništa preduzeli da se to ne dogodi. Gledali smo ubijanje prirode.

Sve se ovo dešava pred našim pčima, a mi se praviamo da ništa ne vidimo. Ja se zalažem za oči širom otvorene, za razvijanje svijesti, savjesti kod ljudi, jer priroda je naš jedini dom. Ova priča moj je doprinos.